

עפ"ת 32892/01/14 - מאיר שימשילשוילי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 32892-01-14 שימשילשוילי נ' מדינת ישראל 30 ינואר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערערים
נגד
המשיבה
מאיר שימשילשוילי
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד איתי יצחק

ב"כ המשיבה - עו"ד מור

המערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 21.6.2012 נגזר דינו של המערער בעבירות שונות, בין היתר עבירה של נהיגה בשכרות ועונש פסילה בפועל של 10 חודשים. בית משפט לתעבורה, בנוכחותו של המערער, קבע "הרישיון יופקד תוך 45 ימים".

ביום 25.5.2013 שוטר בשם רס"ב ניסים בנימין, סייר תנועה, ברח' העצמאות בבאר שבע מצא כי המערער נוהג, הודיע לו על כך שהוא בפסילה ונטל ממנו, על פי המסמך שהוצג בבית המשפט, רישיון נהיגה בתוקף.

ביום 26.6.2013 הודיעה מזכירת בית המשפט לתעבורה בתל אביב יפו הגב' שמחה אבוקסיס דוויק במכתב עם אישור מסירה, עליה חתומה אחותו של המערער, על כך שהופקד למזכירות בית המשפט לתעבורה בתל אביב רישיון נהיגה שאינו בתוקף, עובר להגשת הרישיון. ולכן, מתבקש להמציא בדחיפות למזכירות בית משפט תצהיר חתום על ידי עורך

עמוד 1

דין, וכי מניין הפסילה יחל ביום הגשת המסמכים לבית המשפט.

המערער באמצעות בא כוחו עו"ד איתי יצחק, ביום 28.11.2013 הגיש בקשה לבית המשפט לתעבורה בתל אביב יפו בפני כב' השופט צימרמן לחשב את הפסילה כך שמניין ימי הפסילה יחל ביום 25.5.2013, עת נטל שוטר את רישונו של המערער ממנו.

בית משפט קמא בהחלטתו מיום 18.12.2013 דחה את הבקשה, ציין כי האחריות להפקדת הרישיון מוטלת על המבקש הנאשם, וכן ציין כי מזכירות בית המשפט הודיעה למערער את מה שהודיעה במכתבה של הגב' אבוקסיס.

על החלטה זאת הערער.

ראשית אומר שבית משפט קמא צריך היה לקיים דיון בבקשה. זה הדין. אפנה את בית משפט קמא לע"פ 9142/04 אופיר אקריש נ' מדינת ישראל (יום 24.10.04).

לעצם העניין, הבעתי פליאתי איך מעז המערער לפנות לערכאת הערעור ולערכאה קמא בבקשה לחישוב פסילה, כאשר הוא נתפס ביום 25.5.2013 נוהג על ידי שוטר מבלי שהפקיד את הרישיון כפי שהורה לו שנה קודם בית משפט קמא להפקיד את רישונו תוך 45 יום. עניין זה מלמד כי יש חשש ממשי שדרוש לחקור, שמא המערער נהג ביום 25.5.2013 בבאר שבע כשהוא בפסילה.

לבד מכך, לא מצאתי כל סיבה לה תערב בהחלטתו של בית משפט קמא. יאמר כי לא עולה מהמסמך הערוך על ידי השוטר מיום 25.5.2013 כי נלקח מהמערער גם רישיון שאיננו בתוקף, כפי שהוא טוען, אם כי הדבר יכול להשתמע מהמכתב של מזכירות בית המשפט לתעבורה אליו.

הקשה עליו להתערב בהחלטת בית משפט קמא כאשר בפניי נהג אשר לא הפקיד רישונו כפי שצווה עליו ובמועד שציווה עליו בית המשפט לתעבורה, ידיו בוודאי אינן נקיות, ואין זה צודק שבית משפט ילך לקראתו.

בערעורו מפנה המערער את בית המשפט לתקנה 557(א) לתקנות התעבורה, ממנה הוא למד כי כשנטל שוטר את רישונו של המערער בשטח, אזי יש לראות אותו כמי שעמד בדרישות של הפקדת הרישיון מאותו מועד. אין הדבר כך. הדבר איננו עולה, לא מתקנה 557 ולא מכל הסימן בו מצויות תקנות 553 עד 558, גם לא מסעיף 42 לפקודת התעבורה שעניינה דומה.

עם זאת, צודק לחשב את פסילתו של המערער מיום שפנה לבית משפט קמא בבקשתו לחישוב הפסילה, שהוא תאריך 28.11.2013, בקשה אליה צירף תצהיר כפי שצירף.

הערעור נדחה, לבד מכך שמזכירות בית המשפט לתעבורה בתל אביב תנפיק למערער באמצעות בא כוחו אישור הפקדה מיום בקשתו לבית משפט קמא כאמור, 28.11.2013.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לימת"א נגב, הנמצאת במרחב נגב בבאר שבע, את הפרוטוקול שתשקול אם לפתוח בחקירה נגד המערער על נהיגה בזמן פסילה, כמפורט לעיל.

ניתנה והודעה היום כ"ט שבט תשע"ד, 30/01/2014 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי אור ברזק